

ВОЛІК

В'ячеслав Вікторович

ЩОДО ОСНОВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ МІСЬКИМ ТРАНСПОРТОМ

Сучасне місто неможливо уявити без розвиненої транспортної системи. Міський транспорт дозволяє забезпечити ефективне існування та життєдіяльність міста, яке передбачає виконання робіт з благоустрою міста, стабільне функціонування суб'єктів господарювання, наявність у мешканців міста можливості діставатися до будь-якого куточку такого міста, своєчасно отримувати необхідні товари та послуги. В свою чергу, ефективність міського транспорту залежить від рівня розвитку транспортної інфраструктури та від якості правового регулювання послуг, які надаються у сфері перевезень.

Питанням функціонування міського транспорту приділяли увагу окремі автори [1–5]. Проте, поза їх уваги залишилися питання надання основних та додаткових послуг різними видами міського транспорту.

В залежності від розміру та рівня розвитку міста в ньому можуть бути присутні різні види транспорту. Серед основного виду можна виділити, в першу чергу, транспорт – який присутній у будь-якому місті – автомобільний, що включає в себе автобуси, таксі, легкові та вантажопасажирські транспортні засоби. Крім того, слід відзначити електричний, присутність якого в тому чи іншому місті залежить від потреб та можливостей конкретного міста мати метро, тролейбуси, трамваї, фунікулери, підвісні та спеціальні колійні дороги. Ще один різновид міського транспорту, наявність якого в транспортній системі міста залежить від його географічного положення та передбачає наявність відповідної водної поверхні це водний, до складу якого входять катери, пороми, теплоходи, моторні човни. Також до міського транспорту слід віднести менш поширені в нашій країні двоколісний транспорт до якого можна віднести мотоцикли, моторолери, мопеди та велосипеди і повітряний транспорт – перш за все гелікоптери.

Наявність та функціонування зазначених видів транспорту ставить на меті надання певних послуг. Ці послуги можна поділити на основні та додаткові. Законодавчо питання щодо розмежування послуг не врегульовано. Закони України «Про транспорт» та «Про дорожній рух» не містять визначення транспортної послуги [6–7]. Не містять такого визначення Господарський Кодекс України та Цивільний кодекс України.

Закон України «Про міський електротранспорт» містить наступне визначення транспортної послуги – перевезення пасажирів та їх багажу міським електричним транспортом, а також надання інших послуг, пов'язаних з таким перевезенням [8].

Отже, законодавцем в базових законах не здійснено закріплення поняття транспортної послуги, а також не робиться її поділу на основну та додаткову. На нашу думку, таке розмежування необхідне з огляду на те, що ці послуги різні за своїм характером, суб'єктами які здійснюють їх надання та кінцевим результатом.

До основних послуг у сфері перевезень міським транспортом слід віднести перевезення пасажирів та їх багажу, виконання робіт з благоустрою міста, перевезення вантажів в межах міста та ін.

До додаткових, ми, в першу чергу, відносимо транспортні послуги, не пов'язані із здійсненням перевезення, а які сприяють здійсненню такого перевезення. Серед суттєвих з них наступні: утримання об'єктів міського транспорту; організація роботи тягових електропідстанцій, кабельних і контактних мереж; діяльність бензозаправних станцій та бензоколонок; ремонтних майстерень та заводів, депо і гаражів, станцій технічного обслуговування, пунктів прокату автомобілів; диспетчерське управління та ін.

Отже, слід розмежовувати послуги, що надаються міським транспортом на основні та додаткові. Що стосується надання основних послуг, то слід зазначити, що вони надаються за допомогою міського транспорту, який можна розділити на пасажирський, вантажний та спеціальний.

Пасажирський транспорт задіяний у перевезенні пасажирів та їх багажу, вантажний – у перевезенні вантажів, а спеціальний задіяний у підтримці життєдіяльності та благоустрої міста.

З урахуванням викладеного, вбачається необхідність розмежувати транспортні послуги на основні та додаткові. Таке розмежування дозволить чітко визначити відповідальність за якість, своєчасність та повноту основних та додаткових послуг з боку сторін, які здійснюють таке надання.

Література:

1. Молодих І.А. Міський транспорт. / [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://vseslova.com.ua/word/%D0%9C%D1%96%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%82—26651u
2. Транспортне право України: підруч. для студ. юр. спец. вищ. навч. закл. / за ред. М. Л. Шелухіна. — К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. — 896 с.
3. Единая транспортная система: Учебн. для вузов / В.Г. Галабурда, В.А. Персианов, А.А. Тимошин и др.; Под ред. В.Г. Галабурды. — М.: Транспорт, 1996. — 295 с.
4. Зеркалов Д.В. Транспортна система України. Довідник. — К.: Основа, 2007. — 620 с.
5. Заборицький В.Й., Кизима С.С., Ткачук В.М., Воркут Т.А. Транспорт і шляхи сполучення. — К.: ІЗМН, 1996. — 170 с.
6. Про транспорт: Закон України від 10.11.1994 р. № 232/94-ВР. // Відомості Верховної Ради (ВВР). — 1994. — № 51. — ст. 446.
7. Про дорожній рух: Закон України від 30.06.1993 р. № 3353-ХІІ. // Відомості Верховної Ради (ВВР). — 1993. — № 31. — ст. 338.
8. Про міський електричний транспорт: Закон України від 29.06.2004 р. № 1914-ІV. // Відомості Верховної Ради (ВВР). — 2004. — № 51. — ст. 548.

ДМИТРУК Михайло

ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВІ ПЕРЕДУМОВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ

Кожна річ матеріального світу, дія, виражена у зовні, має свою сутність, ідею («ейдос»), яку ми можемо не бачити, але яку ми усвідомлюємо розумом (наприклад, процес горіння). Філософія є особливою формою пізнання світу, що вивчає найзагальніші суттєві характеристики і фундаментальні принципи реальності і пізнання, буття людини, відносин людини і світу

[1, 6–11], іншими словами філософія вивчає як людина думає, пізнає світ, співвідносить себе, свою поведінку із ним.

Згідно Концепції реформування кримінальної юстиції від 08.04.2008 р. одним із напрямків реформування кримінального законодавства України є поділ кримінального правопорушення на злочини та кримінальні проступки [2, 20–27].

В інших роботах нами було досліджено правову природу кримінального проступку. За результатами вказаного дослідження встановлено, що правова природа кримінального проступку обумовлена охопленням окремими злочинами невеликої тяжкості ознак інших правопорушень, що обумовило «змішану» протиправність або «банкетний спосіб вираження кримінально-правової протиправності», «змішану» (не «подвійну») форму вини, притаманність окремим покаранням ознак заходів громадських стягнень тощо [3, 228].

У зв'язку із прийняття Кримінального процесуального кодексу України від 13.04.2012 р., та внесенням до Верховної Ради України декількох проектів законів щодо запровадження інституту кримінальних проступків, вказане питання активно обговорювалось на Всеукраїнській Інтернет-конференції «Проблеми запровадження інституту кримінальних проступків» (м. Харків, 15–20 червня 2012 р.).

На вказаному науковому заході проведено безперечно дуже важливий фундаментальний аналіз проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо введення інституту кримінальних проступків» № 10146 від 03.03.2012 р., на предмет відповідності його положень Конституції України, загальним засадам Кримінального кодексу України та кримінального права України, в цілому. Подібна робота щодо конкретного проекту закону є найважливішою. Проте досліджуючи питання інституту кримінальних проступків, мало звертається уваги на філософське осмислення вказаного виду кримінального діяння.

Вважаємо, що окремі злочини невеликої тяжкості про особливості правової природи яких зазначалось вище [3, 228], не відповідають «ейдосу» поняття та терміну «злочин», що приз-

Міністерство освіти і науки України
Відокремлений структурний підрозділ
«Миколаївський інститут права
Національного університету
«Одеська юридична академія»

**НОВІТНІ НАУКОВІ
ДОСЛІДЖЕННЯ
ДЕРЖАВИ І ПРАВА
· 2013 ·**

Збірник наукових праць

Миколаїв
«Гліон»
2013

УДК 340.12:001.891
ББК 67.0
Н 73

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Директор Відокремленого структурного підрозділу «Миколаївський інститут права Національного університету «Одеська юридична академія» **Шапірка П. М.** (керівник авторського колективу);
Завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін Відокремленого структурного підрозділу «Миколаївський інститут права Національного університету «Одеська юридична академія», доктор юридичних наук, професор **Козаченко О. В.** (ред.)

Збірник наукових праць за матеріалами
Міжнародної наукової Інтернет-конференції
«Новітні наукові дослідження держави і права – 2013».
20 квітня 2013 року, Відокремлений структурний підрозділ
«Миколаївський інститут права Національного університету
«Одеська юридична академія»

Новітні наукові дослідження держави і права – 2013 :
Н 73 збірник наукових праць / за ред. П. М. Шапірка, О. В. Козаченка. — Миколаїв : Іліон, 2013. — 530 с.

ISBN 978-617-534-135-2

До третього видання збірника наукових праць увійшли матеріали, які були представлені у вигляді доповідей під час проведення Міжнародної наукової Інтернет-конференції «Новітні наукові дослідження держави і права – 2013», присвяченої 15-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» та 165-річчю Одеської школи права, 15-річчю створення Миколаївського інституту права Національного університету «Одеська юридична академія» та 20-річчю юридичної освіти на Миколаївщині. Автори наукових праць, якими виступили як відомі дослідники державно-правових реалій, так і молоді науковці, що роблять перші кроки у формуванні власної наукової правосвідомості, досліджують актуальні питання становлення, сучасного стану і перспектив подальшого розвитку права і державності, пропонуючи власні концепти вирішення нагальних проблем, сформованих соціальним викликом сьогодення.

Видання може викликати зацікавленість вчених, аспірантів і студентів, співробітників судових та правоохоронних органів, державних службовців, а також всіх тих, хто замислюється над проблемами державно-правового розвитку в сучасних умовах мінливого світу і шукає відповіді на питання, поставлені необхідністю підвищення ефективності соціального регулювання державно-владними і правовими заходами впливу.

УДК 340.12:001.891
ББК 67.0

© Відокремлений структурний підрозділ
«Миколаївський інститут права
Національного університету
«Одеська юридична академія», 2013

ISBN 978-617-534-135-2

ШАНОВНИЙ ЧИТАЧУ!

Ви тримаєте в руках черговий збірник наукових праць, в якому представлені результати найбільш цікавих наукових досліджень, що були оприлюднені під час проведення Міжнародної наукової Інтернет-конференції «Новітні наукові дослідження держави і права – 2013», яка традиційно проводилась на Миколаївщині 20 квітня 2013 року.

Слід зазначити, що проведення зазначеного наукового заходу і підготовка збірника наукових праць здійснювались в умовах святкування непересічних подій в житті нашого навчального закладу – 15-річчя Національного університету «Одеська юридична академія», 165-річчя Одеської школи права, 15-річчя Миколаївського інституту права, 20-річчя юридичної освіти на Миколаївщині.

Науковий збірник, який, шановний читачу, знаходиться перед Вами, умовно складається з двох частин. До першої частини включені результати наукових досліджень вже визнаних і відомих фахівців в галузі юриспруденції, наукові здобутки яких відомі не тільки в Україні, але й на теренах країн близького зарубіжжя. Другу частину збірника утворюють праці молодих науковців – тих, хто робить перші і, слід визнати, достатньо впевнені кроки на шляху формування власних наукових напрацювань. Однак обидві групи авторів об'єднує те, що вони є небайдужими до проблем і перспектив розвитку права і держави в умовах розбудови соціальної і правової держави, яка повинна функціонувати виключно на засадах верховенства права. Особливої уваги вимагає і широка географія наукових досліджень, які представлені у збірнику. Так, на конкурс для оприлюднення результатів наукових досліджень були відібрані наукові дослідження всіх відомих центрів юридичної освіти та науки України, а також Російської Федерації, Республіки Білорусь, Казахстану, Азербайджану та інших країн СНД.

Безумовно, деякі з наукових праць молодих дослідників ще вимагають методологічного доопрацювання, їх структура не завжди бездоганна, а деякі висновки потребують додаткової

З М І С Т

Шапірко П. М.	Загальнотеоретичний аспект оперативно-розшукової діяльності в Україні.....	5
Козаченко О. В.	Окремі питання доказування в новому Кримінальному процесуальному кодексі України.....	9
Барахтян Н. В.	Проблеми правового регулювання ціноутворення в Україні.....	18
Білокурська О. В.	Додержання Конституції України – основний обов'язок людини та громадянина й одна із передумов належного функціонування суспільства.....	23
Ващук О. П.	Щодо криміналістичної класифікації зовнішності людини.....	27
Волік В. В.	Щодо основних послуг у сфері перевезень міським транспортом.....	30
Дмитрук М.	Філософсько-правові передумови запровадження кримінальних проступків.....	32
Долинська М. С.	Особливості укладення та нотаріального посвідчення договорів суборенди земельних ділянок.....	37
Достдар Р. М.	Виконання заповіту як реалізація волі заповідача.....	41
Эннан Р. Е.	Становление и развитие правовой охраны средств индивидуализации.....	46
Кадала В. В.	Щодо відповідальності операторів поштового зв'язку.....	51
Косжанов А. С.	Правоприменительное толкование и правоприменительная практика.....	55
Нахова Е. А.	Содержание доказательственной деятельности сторон третейского разбирательства.....	59
Оборотов И. Г.	Мотивы правомерного поведения субъектов канонического права.....	64
Остапенко Т. О.	Підкоморський суд та його значення у вирішенні земельних спорів у Великому князівстві Литовському.....	68
Стогова О. В.	Поняття «великої держави» та «наддержави»: проблема визначення та співвідношення.....	73
Ткаля О. В.	Основні підходи до розуміння поняття та змісту законності.....	77
Ткачова В.	Суб'єктні склади учасників спадкування в різних країнах з різними правовими системами.....	82
Топорецька З. М.	Значення негласних слідчих (розшукових) дій для розслідування зайняття гральним бізнесом.....	85
Шаргородська Н. В.	Концепції кримінальної відповідальності в юридичній науці.....	89
Шерстюк С. В.	Правові аспекти валютного регулювання в Україні.....	93
Yakubovska N. O.	Development cooperation and development assistance/aid – complementation or substitute?.....	96
Бавбекова Е., Кіншов О.	Роль державної експертизи землевпорядної документації в забезпеченні раціоналізації землекористування.....	99
Киян Т. Н.	Современные возможности исследования вещественных доказательств.....	104
Кльован Н. В.	Позбавлення волі: основні напрямки трансформації сучасної пенітенціарної думки.....	108
Обручков Р.	Організація оплати праці працівників окремих галузей бюджетної сфери у сучасний період.....	113
Прокопчук Л. И.	Роль и влияние президента Украины на законодательный процесс.....	118
Каплій О. В.	Шляхи вдосконалення конституційно-правового регулювання діяльності ЗМІ в Україні.....	121
Пушкар А. М.	Принудительное лечение от наркомании через призму прав человека.....	127